

[Rager.]

selvfølgelig Ting, at der sætter et Begær ind, i det Øjeblik en Situation ændrer sig, og saa falder Begæret naturligvis bort igen for en stor Del, i det Øjeblik den Situation, der truede med at udvikle sig, ikke udvikler sig som ventet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen læste op en Række Eksempler paa Folk, der klagede over, at de manglede Valutaattester. Det vil der altid være under den Ordning, vi har; der vil altid være Enkeltmænd, der klager; der vil ogsaa undertiden være Brancher, der klager, undertiden med Grund, undertiden uden. Men naar man tænker paa, at denne Forespørgsel drejer sig om Forsyning med absolut nødvendige Varer, overraskede det mig jo at høre, hvad det var for et Pulterkammer, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tog med. Han blev først standset, da han var naaet til Herrehatte, og hvor absolut nødvendige de er, tror jeg alligevel, vi skal lade staa hen, men deres Medtagen var saa karakteristisk for den Hensigt, man var inde paa. Det ærede Medlem Hr. Prieme mente ikke, at den højtærede Handelsminister i sin Besvarelse havde vist, at der var Opgang i Lagerbeholdningerne siden 1935. (Prieme: Det sagde jeg ikke). Nej, det kommer alt sammen, bare rolig. Det ærede Medlem mente ikke, at Handelsministeren havde vist, at der var Opgang af reel Art; det ærede Medlem bestred ikke den procentvise Forøgelse, men sagde, at det betød ikke noget, at der var 250 pCt. mere end i 1935, for dengang var der visse Ting, der ikke var noget af. Det er sikkert rigtigt, naar det ærede Medlem siger det, men jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Handelsminister nøjedes ikke med for disse Fritestvarer at nævne Tal, der gav Forholdet mellem Lagerbeholdningerne dengang og nu, men for flere af de vigtige Varer nævnte Handelsministeren, for hvor lang Tid der i Øjeblikket var Lagre her i Landet, nævnte f. Eks., at der for Belysningspetroleum var Lagre for 4—5 Maaneder, for Brændselolie for ca. 7 Maaneder, for Benzin for 3 Maaneder, for Kaffe noget længere o. s. v. Naar altsaa det ærede Medlem Hr. Prieme vil prøve paa at faa Handelsministerens Oplysninger gjort mindreværdige, saa passer det altsaa ikke. Den højtærede Handelsminister nævnte absolutte Tal, og det ærede Medlem Hr. Prieme burde i sin Kritik have taget dette med. Begyndte det ærede Medlem ikke med et Skriftsprog, eller hvad det var for noget, i den Retning, at man skulde give baade Gud og Mennesker

og Handelsministre, hvad deres var? Hvorfor glemte det ærede Medlem det saa længere hen i sin Tale? Der er ingen, der kan benægte, at en Situation som den, der var i Europa den 28. September, ikke er i Stand til at indtræffe om en Maaned eller maaske om 14 Dage eller til et andet Tidspunkt. Jeg savner fra Oppositionens Side Meddelelse om, hvad det positivt er, de ønsker skal gøres i Dag — at ophæve Valutacentralen? Jeg skal komme tilbage til den Udgang af Spørgsmaalet et Øjeblik. Men hvis vi ser bort fra den, hvad er det saa, de vil? Vil det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gaa ind for Statsindkøb eller Statssocialisme, et Statsindkøb af en Række nødvendige Artikler i stort Omfang? Man kan ikke vente, at den frie Handel, saaledes som Pristallet endnu udvikler sig, vil tage andet end de mest nødvendige Lagre i Øjeblikket. Vil det ærede Medlem gaa ind for det? Jeg beklager, jeg vil ikke kunne følge det ærede Medlem paa den Vej. Men det var rart at faa at vide, om det er det, man ønsker, eller hvad det er, man ønsker, for er det Valutacentralens Ophævelse, kunde det interessere mig engang at faa det virkelig fastslaaet. Ja, fra Handelens Side ønsker man jo Valutacentralen ophævet, og med hvilken Ansvarsfølelse man f. Eks. fra Importørernes Side, Repræsentanter for udenlandske Firmaer, ser paa Danmarks Handelspolitik, tror jeg, man vil faa Klarhed over, naar jeg med den højtærede Viceformands Tilladelse læser et Stykke af „Dansk Import Tidende“, 15de Aargang, Nr. 10 for 15. Oktober 1938, Side 5, 2den Spalte. I dette hæderværdige Tidsskrift læser man følgende om vore Handelsaftaler:

„Det er jo nu saaledes, at vi med vore Handelsaftaler er mest knyttet til de Lande, som vi netop har set vilde blive indblandet i krigeriske Forviklinger. Men Verden er jo stor, der er mange Lande at handle med, og det er derfor ønskeligt at have lidt Raaderum, hvorfor alle Bindinger, som hindrer Valutacentralens Ophævelse og dermed Landets Forsyning med Varer, maa og skal ophæves, hvis vi vil undgaa i Farens Stund at fremkalde et fuldstændigt Sammenbrud og deraf følgende Kaos i det danske Samfund.“

Der siges altsaa her, at Verden er stor. Det viser sig, at vi er nogle Fåhoveder herhjemme, for vi har i Hovedsagen knyttet Handelsforbindelse med to Lande, nemlig England og Tyskland, og det er dumt, for det er dem, der den 28. September eventuelt var ved at komme i Krig. Det skal vi ikke blive ved med, Verden er stor, der er mange